

Ο θάσος της «Εταιρίας Έλλήνων Καλλιτεχνών» στο Τριανό, άρχισε με το «Μελο» του Μπερνστάιν. Έργο που κρατήθηκε πολύ στην έξω παύσα κι όχι λιγότερο στη δική μας». Άραγε γιατί είχε στοιχεία τέχνης; Κάθε άλλο. Άκριβώς γιά τό αντίθετο. Δέν προξεται βέβαια, ν' άμφισβητήσουμε την τεχνική μαεστρία του συγγραφέα του. Όμως άλλο μαεστρικάς ικανότητες κι άλλο στοιχεία τέχνης. Άλλά όλοις κι αν είναι οι μαεστρικάς αυτές ικανότητες στο θέατρο της πλοκής, στην έναλλαγή των σκηνών, στην εκζήτηση μιάς κίπουας νέας μορφής, που στην οδία την έχει κέρει πολύ παλιά ο βουβός κινηματογράφος, δέν είναι δυνατό να εμφανίσουν όλα αυτά κάτι τό ανέπαστο, τό στοιχείο δηλαδή της τέχνης, μ' ένα αξιοσημείωτο χρονοσημένο περιεχόμενο, που μπορεί να δώσει τό προβλημα του, πώς αγαθούν οι γυναίκες, ή ακόμα χειρότερα, μιά γυναίκα.

Γιατί στάθηκε ένα τέτοιο έργο;

Άκριβώς γιατί παρουσιάζει μιάν αντίθεση και μιάν αντίδραση στα μοντέρνα που είτε έχουν έπισης παλιά θέματα, είτε δέν έχουν διόλου θέμα. Κι ακριβώς γιατί αντί να επιχειρήσει «μοντέρνε» μορφές ο Μπερνστάιν, μοντεροποίησε τις πολύ παλιές, δανειστηκε απ' τον κινηματογράφο και την έναλλαγή των σκηνών και τά στοιχεία της σιωπής. Κ' έβριζε μέσα σε τέτοια πλαίσια κακής ποιότητας συναισθηματισμούς, έδωσε παραποιημένη φρέση και πλαστογραφημένη «ζοή».

Όσο θα υπάρχουν κοπάδια μικροαστοί, θα προτιμούν ησυχία τά τέτοια έργα από αντίδραση απ' ενός στα μοντέρνα, από στοιχειώδη έλλειψη απ' έτιρον αισθητικών απαιτήσεων.

Ο κ. Μαστούρης, αν και νέος ακόμη και που εξελίσσεται περισσότερο σε επιχειρηματία παρά σε τεχνική, ως θα πρέπει κι ως θα είχε τά εφόδια, τά ξαίρει πολύ καλά αυτά και δέ φαίνεται να ξελαοιάσει τά κομμάτια απ' την προτίμηση γιά τέτοια βουλομαθητικά έργα. Η κ. Άλιξη, που δίνει στην εναντιόθετη δουλειά της θέατρο και περιορισμός μιάς μηχανικής πειθαρχίας, εξαολευθεί και θα

εξαολευθεί να αποτάσει την καλλιτέχίδα στις απαιτήσεις της επιχείρησης.

Και δέ μένει απ' όλη αυτή τη δουλειά παρά ένα και μόνο καλό οι σκηνογραφίες του κ. Κλώνη.